

[Socialministeren.]

Husgerningskontorer, at Bevilling til at drive saadanne Kontorer kun kan gives i Kommuner, hvor der ikke findes et offentligt Arbejdsanvisningskontor, og hvor der ikke er let Adgang til at benytte et i en anden Kommune beliggende offentligt Arbejdsanvisningskontor. Endelig bestemmer Loven, at der ikke kan oprettes nye Fæstekontorer i Kommuner, hvor der findes et offentligt Arbejdsanvisningskontor, eller hvorfra der er let Adgang til at benytte et andet offentligt Anvisningskontor.

Der er imidlertid, som det vil ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, over for Ministeriet rejst Kritik med Hensyn til den private Anvisning, der finder Sted inden for Hotel- og Restaurationsvirksomheder, herunder ogsaa ved Ansættelse af Musikere, og man foreslaar derfor dette Omraade inddraget under Lovens Beskyttelse. For saa vidt angaar Fæstekontorer, foreslaas det, at de bestaaende Fæstekontorer kan fortsætte, men at den i den gældende Lov indeholdte Adgang til undtagelsesvis at oprette nye Fæstekontorer bortfalder.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at under Forhandlingerne i det andet høje Ting blev der fra de private Sygeplejerskers Side rettet Anmodning dels til Ministeriet, dels til Folketingets Udvalg om at blive optaget i Loven. Det viste sig imidlertid ved Undersøgelser i Ministeriet, at der allerede findes en Lov — under Indenrigsministeriet — vedrørende Sygeplejerskers Anvisningsforhold, og det var ikke muligt med den Tid, der var til Raadighed imellem anden og tredje Behandling i Folketinget, at faa skabt Sikkerhed for, at vi uden videre kunde optage de private Sygeplejersker under denne Lov. Derimod blev det sagt ved tredje Behandling i det andet høje Ting, at hvis det under Lovforslagets fortsatte Behandling paa Rigsdagen skulde vise sig ønskeligt at faa de private Sygeplejersker med ind under Loven, vilde man gaa ud fra, at det kunde ske i dette høje Ting. Jeg vil gerne henstille til det Udvalg, der formentlig maa nedsættes vedrørende det foreliggende Lovforslag, at man optager dette Spørgsmaal til Forhandling med Ministeriet og træffer Afgørelse af, hvorvidt private Sygeplejersker skal med ind under Loven eller ej.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

A. Johansen: Der er ingen Tvivl om, at man med Loven om privat Arbejdsanvisning af 1933 fik afhjulpet et længe og dybtfølt Savn. Man fik bragt Orden paa Omraader, hvor der tidligere havde hersket Anarki og en efter min Mening i mangfoldige Tilfælde skamløs Udbytning af fattige Mennesker, der søgte et eller andet Erhverv — hvad enten det nu drejede sig om Arbejde i Dagevis eller mere fast Ansættelse.

I de 5 Aar, Loven har virket, er der naturligvis høstet visse Erfaringer; alligevel var der vel næppe sket noget, saafremt der ikke fra forskellig Side, navnlig fra Hotel- og Restaurationspersonalets samt fra Musikernes Side, var fremkommet Anmodning om at faa Loven udvidet. Det er dette Ønske, det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at imødekomme. Samtidig har man foretaget nogle mindre — hvad skal jeg kalde det — Skærpselser af enkelte Bestemmelser vedrørende Udtrykket „væsentlig“.

Efter den grundige Behandling, som Lovforslaget har faaet i det andet Ting, og umiddelbart efter at Ministeren har gjort Rede for Sagen, vil der ikke for mig være Anledning til at gaa i Einzelheder. Jeg skal derfor blot ganske kort anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvilje. Dels under Hensyn til den Anmodning, Ministeren er fremkommet med, dels under Hensyn til den af Ministeren nævnte Udtalelse, som fremsattes i det andet høje Ting, og hvorom man var enig, skal jeg tillade mig senere at foreslaa, at der nedsættes et Udvalg til Behandling af det noget sent fremkomne Spørgsmaal om de private Sygeplejerskers Stilling.

Stensballe: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, er efter min Mening for de vigtigste Paragraffers Vedkommende saare vanskeligt at begrunde efter de Oplysninger, der foreligger efter Behandlingen i det andet høje Ting angaaende Erfaringerne paa Grundlag af Loven af 30. Maj 1933.

Formaalet med Loven af 1933 var jo